KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/954

af 6. juni 2017

om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) nr. 648/2012

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ([1]), særlig artikel 497, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at undgå forstyrrelser på de internationale finansmarkeder og for ikke at straffe institutter ved at pålægge dem højere kapitalgrundlagskrav i forbindelse med anerkendelsen af eksisterende centrale modparter (CCP'er) i tredjelande fastsættes der ved artikel 497, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 en overgangsperiode, i hvilken tredjelands-CCP'er, hos hvem institutter, der er etableret i Unionen, clearer transaktioner, af de pågældende institutter kan betragtes som kvalificerende centrale modparter.

(2) Forordning (EU) nr. 575/2013 ændrede forordning (EU) nr. 648/2012 ([2]) for så vidt angår en række input til beregning af institutternes kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod tredjelands-CCP'er. I henhold til artikel 89, stk. 5a, i forordning (EU) nr. 648/2012 skal visse tredjelands-CCP'er i en begrænset periode indberette det totale beløb af initialmargenen, som de har modtaget fra clearingmedlemmerne. Denne overgangsperiode afspejler den periode, der er fastsat i artikel 497, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013.

(3) Begge overgangsperioder skulle udløbe den 15. juni 2014.

(4) Ved artikel 497, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage en gennemførelsesretsakt med henblik på i undtagelsestilfælde at forlænge overgangsperioden vedrørende kapitalgrundlagskrav med seks måneder. Denne forlængelse bør også gælde tidsfristerne i artikel 89, stk. 5a, i forordning (EU) nr. 648/2012. Overgangsperioderne er blevet forlænget til den 15. juni 2017 ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 591/2014 ([3]), (EU) nr. 1317/2014 ([4]), (EU) 2015/880 ([5]), (EU) 2015/2326 ([6]), (EU) 2016/892 ([7]) og (EU) 2016/2227 ([8]).

(5) Af de CCP'er, der er etableret i tredjelande, og som indtil nu har ansøgt om anerkendelse, er 28 CCP'er allerede blevet anerkendt af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed. Blandt disse er 2 CCP'er fra USA blevet anerkendt efter vedtagelsen af gennemførelsesforordning (EU) 2016/2227 på grundlag af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/377 ([9]). Efter vedtagelsen af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2269 ([10]), (EU) 2016/2275 ([11]), (EU) 2016/2276 ([12]), (EU) 2016/2277 ([13]) og (EU) 2016/2278 ([14]) er også 5 CCP'er fra henholdsvis Indien, Japan, Brasilien, Dubai International Financial Centre og De Forenede Arabiske Emirater blevet anerkendt. Endelig kan yderligere CCP'er fra Indien og New Zealand anerkendes på grundlag af henholdsvis Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2269 og (EU) 2016/2274 ([15]). Trods denne udvikling venter de resterende tredjelands-CCP'er stadig på anerkendelse, og anerkendelsesprocessen vil ikke være afsluttet inden den 15. juni 2017. Hvis overgangsperioden ikke forlænges, vil institutter etableret i Unionen (eller deres datterselskaber etableret uden for Unionen), som har eksponeringer mod de resterende tredjelands-CCP'er, opleve betydelige stigninger i kapitalgrundlagskravene for disse eksponeringer. Selv om sådanne forhøjelser måske kun ville være midlertidige, kunne de potentielt medføre, at disse institutter måtte trække sig tilbage som direkte deltagere i sådanne CCP'er, eller at de, i det mindste midlertidigt, måtte ophøre med at levere clearingtjenester til disse institutters kunder, og dermed forårsage alvorlige forstyrrelser på de markeder, hvor disse CCP'er udøver aktiviteter.

(6) Derfor vil det behov for at undgå forstyrrelser af markeder uden for Unionen, som tidligere førte til den udvidelse af overgangsperioden, der er omhandlet i artikel 497, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, fortsat gøre sig gældende efter udløbet af den forlængelse af overgangsperioden, der er omhandlet i gennemførelsesforordning (EU) 2016/2227. Med en yderligere forlængelse af overgangsperioden burde institutter etableret i Unionen (eller datterselskaber heraf etableret uden for Unionen) kunne undgå en væsentlig skærpelse af kapitalgrundlagskravet som følge af en uafsluttet anerkendelsesproces for CCP'er, som på en holdbar og lettilgængelig måde leverer den særlige form for clearingtjenester, som institutter etableret i Unionen (eller datterselskaber heraf etableret uden for Unionen) kræver. Det er derfor passende at forlænge overgangsperioderne med yderligere seks måneder.

(7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Bankudvalg —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

15-månedersperioderne i henholdsvis artikel 497, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikel 89, stk. 5a, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 648/2012, som sidst forlænget i henhold til artikel 1 i gennemførelsesforordning (EU) 2016/2227, forlænges med yderligere 6 måneder indtil den 15. december 2017.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juni 2017.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

(1) EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

(3) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 591/2014 af 3. juni 2014 om forlængelse af overgangsperioderne vedrørende kapitalgrundlagskrav for eksponeringer for centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 165 af 4.6.2014, s. 31).

(4) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1317/2014 af 11. december 2014 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 355 af 12.12.2014, s. 6).

(5) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/880 af 4. juni 2015 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 143 af 9.6.2015, s. 7).

(6) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2326 af 11. december 2015 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 328 af 12.12.2015, s. 108).

(7) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/892 af 7. juni 2016 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 151 af 8.6.2016, s. 4).

(8) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/2227 af 9. december 2016 om forlængelse af overgangsperioderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 336 af 10.12.2016, s. 36).

(9) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/377 af 15. marts 2016 om ækvivalens mellem de reguleringsmæssige rammer i Amerikas Forenede Stater for centrale modparter, der er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn af råvarefutures-kommissionen (Commodity Futures Trading Commission), og kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 70 af 16.3.2016, s. 32).

(10) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2269 af 15. december 2016 om ækvivalens mellem de reguleringsmæssige rammer for centrale modparter i Indien i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 342 af 16.12.2016, s. 38).

(11) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2275 af 15. december 2016 om ækvivalens mellem de reguleringsmæssige rammer for centrale modparter i Japan i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 342 af 16.12.2016, s. 57).

(12) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2276 af 15. december 2016 om ækvivalens mellem de reguleringsmæssige rammer for centrale modparter i Brasilien i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 342 af 16.12.2016, s. 61).

(13) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2277 af 15. december 2016 om ækvivalens mellem de reguleringsmæssige rammer for centrale modparter i Dubai International Financial Centre i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 342 af 16.12.2016, s. 65).

(14) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2278 af 15. december 2016 om ækvivalens mellem de reguleringsmæssige rammer for centrale modparter i De Forenede Arabiske Emirater i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 342 af 16.12.2016, s. 68).

(15) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2274 af 15. december 2016 om ækvivalens mellem de reguleringsmæssige rammer for centrale modparter i New Zealand i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 342 af 16.12.2016, s. 54).